

[Ole Henriksen]

tusinde offentligt ansatte ved at holde f. eks. DSB og post- og telegrafvæsenet på sultestadiet, hvor de lige nøjagtig kan overleve, idet udbygningstakten inden for disse sektorer er skåret ned. Det kan i hvert fald ikke henføres til betalingsbalancen, når man siger, at denne sektor skal holdes lige nøjagtig på eller måske endda under den grænse, hvor de kan overleve. Jeg synes, det er meget beklageligt, at folketinget på denne måde manipulerer med disse sektorer, som vi har ansvaret for fungerer til befolkningens tilfredshed og ud fra det krav, befolkningen har på et ordentligt serviceniveau.

Der manipuleres også med institutionerne: vi har jo oplevet, at der er afskediget 5.000 pædagoger på institutionerne, og vi har dermed fået nedsat deres serviceniveau. Heller ikke det kan man henføre under betalingsbalancespørgsmålet. Derfor burde dette folketing prøve at vurdere, om det, man har gjort over for den offentlige sektor, egentlig er det korrekte, når det drejer sig om beskæftigelsessituationen, og det er vores konklusion, at det er det ikke. Vi må udvide på disse områder igen ikke bare for beskæftigelsens skyld, men rigtignok også for, at serviceniveauet kan komme op på et acceptabelt plan.

Manipulationerne går for så vidt også ud på, at på det ene tidspunkt passer det folketinget at sige, at det er sundt for børnene at gå i børnehaver. Det er klart: når der er mangel på arbejdskraft ude i samfundet, siger man det, men i det øjeblik, der er et overskud af arbejdskraft, bliver det lige pludselig ikke særlig pædagogisk og ikke særlig hensigtsmæssigt at have børn i børnehaven, de har såmænd bedst af at gå derhjemme. Derfor manipulerer man simpelt hen også rent kønsrollemæssigt med hele familielivet, således at man trækker kvinderne hjem i hjemmene og ikke giver dem mulighed for at få beskæftigelse.

Det er også sagt mange gange, at der er flere i arbejde i dag, end der nogen sinde har været før, og det er nok muligt, der til trods for de mangelfulde statistikker inden for dette område er flere i arbejde, end der nogen sinde har været. På den anden side er arbejdsløshedstallet vokset, og jeg må formode, at én af de ting, der spiller en afgørende rolle, er, at når en familie rammes af arbejdsløsheden, når hovedindtægten, som jo desværre mange gange er mandens indtægt, rammes

på grund af arbejdsløshed, betyder det simpelt hen, at den anden part i ægteskabet må melde sig som værende til rådighed for arbejdsmarkedet og søge arbejde. Det vil sige, af de, som måske naturligt gerne ville blive i hjemmet, må ud og forsøge at skaffe en indtægt til hjemmet, og derfor vokser arbejdsløshedstallet selvfølgelig også.

Der er jo talt en del om efterløn, selv om det ikke er på dagsordenen i dag, og også socialistisk folkeparti har stillet forslag om, at man på frivillig basis skal kunne afgå fra arbejdsmarkedet som 60-årig, og vi ser også gerne, at der kommer en ordning, hvorefter det indpasses i en naturlig økonomisk overgang til pensionen. Derfor kan jeg da godt sige, som vi har sagt før i socialistisk folkeparti, at vi selvfølgelig er positivt indstillet, fordi vi sådan set føler, det er vores egne forslag og ideer, som på en eller anden led nok kan føres igennem. Nu ved jeg, at rapporten ligger i arbejdsmarkedsudvalget, og vi må se at få den læst, men vi ved, der ligger fornuftige ting i det, ikke alene set ud fra at mange er nedslidt i den alder og ønsker at afgå fra arbejdsmarkedet, men ikke kan afgå, når de ønsker det, fordi de er bundet igennem A-kassen, karantæne og alle mulige andre restriktioner, men også set ud fra at det letter trykket i kedlen for de ungdomsarbejdsløse, hvis vi kan få de ældre til at træde af frivilligt. Jeg tror, det er en ordning, som vil blive benyttet i stor udstrækning af de ældre, men vi lægger i socialistisk folkeparti megen vægt på, at det bliver en frivillig ordning, at man træder af fra arbejdslivet. Vi har oplevet folk, som dør af at blive smidt ud af deres arbejdsplads, når de når en vis alder, og vi ønsker altså ikke, at man tvinger folk ud i en efterlønsordning. Men vi er i hvert fald meget positive over for den idé, når den kommer til behandling her i tinget.

Der er også spørgsmålet om overarbejde. F. eks. kan man se på lægeforeningens og de yngre lægers rapporter om, hvorledes man kører rundt omkring på skadestuer, hvor arbejdspresset er så enormt, at man ikke kan behandle befolkningen ordentligt, når de kommer til skade, og hvor lægerne rent ud siger: ja men det er da bare et spørgsmål om, at vi får mandskab, samtidig med at man siger, der er 700 ledige læger. Det er jo fantastisk, at man ikke kan få besat de job, således at disse mennesker med denne meget